

2. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobu považuje za nedůvodnou, neboť účastníci nežijí od srpna 2019 ve společné domácnosti, avšak z toho důvodu, že žalobkyně nechtěla řešit nastalou situaci, podávala trestní oznámení na žalovaného a do péče žalovaného byla svěřena nezletilá dcera xxx, žalovaný si aktivně hledal bydlení a v srpnu 2019 uzavřel nájemní vztah s xxxxxxxxx, s tím, že žalobkyně dobrovolně opustila byt v xxxx. Žalovaný má za to, že ve smyslu § 697 a § 760 o. z. nejsou dány výjimečné důvody pro to, aby bylo možné požadovat stejnou životní úroveň u obou manželů, ohledně majetkových poměrů obou manželů má žalovaný za to, že žalobkyně nemá nedostatečný příjem, a to i ve smyslu § 913 o. z., přičemž je potřeba zkoumat i potencialitu příjmu, to znamená, zda se nevzdala žalobkyně bez důležitého důvodu zaměstnání a výdělečné činnosti. Žalovaný má exekuci na bankovním účtu z důvodu dluhu žalobkyně, z uvedených důvodů navrhuje žalovaný, aby žaloba byla zamítnuta. Žalovaný doplnil, že příjmy žalobkyně jsou větší v porovnání s příjmy žalovaného na osobu, neboť žalovaný vyživuje ještě nezletilou dcerou, přičemž žalovaná dlouhodobě neplatí výživné.
3. Z přehledu zaměstnání žalobkyně soud zjistil, že tato pracovala od 25. 8. 2015 do 3. 10. 2017 u firmy xxxxxxxx, od 4. 10. 2017 do 30. 10. 2017 u společnosti xxxxx, dále od 1. 12. 2017 do 26. 6. 2018 byla hlášena na úřadě práce, od 18. 8. 2018 do 28. 2. 2019 pracovala u xxxx v Českých Budějovicích, od 29. 2. 2019 do 30. 4. 2019 byla hlášena na úřadu práce, od 1. 5. 2019 je zaměstnaná u xxxxx a od 25. 7. 2019 dosud je v pracovní neschopnosti.
4. Z rozsudku Okresního soudu v Písku č. j. 1 P 156/2014-155 ze dne 19. 6. 2019 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 6 Co 1167/2019-256 ze dne 10. 10. 2019 bylo zjištěno, že xxxxxxxxx jako dcera rodičů xxxxxxxx, narozeného xxxx, a xxxxxxxxxxxx, byla svěřena do péče otce a matka je povinna platit nezletilé dceři výživné ve výši 2500 Kč měsíčně, a to pro dobu před i po rozvodu.
5. Z rozsudku Okresního soudu v Písku o rozvodu manželství č. j. 12 C 118/2019 ze dne 4. 12. 2019 soud zjistil, že manželství účastníků bylo rozvedeno, přičemž toto rozhodnutí dosud nenabýlo právní moci.
6. Z dokladu, respektive poštovní poukázky B, ze dne 17. 10. 2019 je zřejmé, že Česká správa sociálního zabezpečení vyplatila xxxxxx 10 561 Kč, a to na adresu xxxxxxxxxxxx
7. Z potvrzení doloženého žalobkyní je zřejmé, že xxxxxxxx, tj. žalobkyně, byla zaměstnána u xxxxxxxxxxxx od 1. 5. 2019 do 22. 7. 2019.
8. Z přehledu příjmů společnosti xxxxxxxxx je zřejmé, že žalovaný u této společnosti pracuje a doložil od června 2019 do listopadu 2019 a dále od prosince 2018 do května 2019 své příjmy, přičemž jeho průměrný příjem je 15 267,67 Kč za druhé pololetí roku 2019 a 17 117 Kč za první pololetí roku 2019.
9. Z přehledu volných pracovních míst z 23. 1. 2020 u Úřadu práce v Písku je zřejmé, že na pozici prodavačka jsou volná místa u společnosti xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
10. Žalobkyně k dotazům soudu při jednání dne 23. 1. 2020 uvedla, že stále pobírá nemocenskou ve výši 10 560 Kč měsíčně. Její měsíční výdaje jsou 3-4 tisíce Kč měsíčně, které přispívá rodičům, u kterých bydlí v bytě sestry společně s nimi, a její náklady na dceru za cestu za dcerou jsou 500 Kč jedna cesta, to znamená 1 000 Kč celkem a platí si léky 1 000 Kč měsíčně, léčí se s vysokým krevním tlakem a s cukrovkou a má vážné zdravotní problémy pro zanedbání praktického lékaře, kterého musela změnit.

- 11.K dotazům soudu uvedl žalovaný při jednání dne 23. 1. 2020, že jeho výdaje jsou 6 400 Kč na bydlení, 1 000 Kč za mobilní telefon, 416 Kč za pojistku, 250 Kč za internet a 220 Kč za televizi a jeho příjem je zhruba 17 400 Kč měsíčně.
- 12.Z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti je zřejmé, že od 25. 7. 2019 je žalobkyně v pracovní neschopnosti, dochází na kontroly, přičemž poslední je naplánovaná na 28. 1. 2020 u MUDr. xxxxxxxx.
- 13.Podle § 697 o. z. manželé mají zájem na vyživovací povinnosti v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotu a kulturní úroveň, vyživovací povinnost mezi manžely předchází vyživovací povinností dítěte i rodičů a pro vyživovací povinnost mezi manžely jinak platí obecná ustanovení o výživném.
- 14.Podle § 911 o. z. výživné nelze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit. Podle § 913 o. z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika, dále je třeba přihlédnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje a k míře v jaké tak činí, přihlédne se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
- 15.Rozpor s dobrými mravy stanoví § 2 odst. 3 o. z. tak, že výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské cítění.
- 16.Soud má za to, že z provedeného dokazování lze dovodit následující skutkový stav. Manželství účastníků bylo rozvedeno dosud nepravomocným rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 4. 12. 2019. Nezletilá dcera xxxxxxxxxxxx byla svěřena do péče otce a matce tj. žalobkyni bylo uloženo hradit měsíčně výživné ve výši 2 500 Kč měsíčně. Příjmová situace žalovaného byla zjištěna z přehledu příjmu zaměstnavatele xxxxxxxxxxxx, ze kterého vyplývá, že měsíční příjem žalovaného je 17 117 Kč a 15 267,67 Kč měsíčně tj. v průměru 16 192,335 Kč. Příjem žalobkyně, která je v pracovní neschopnosti, a to z nemocenského, činí 10 561 Kč měsíčně, přičemž oba účastníci uvedli jako své náklady na bydlení částku 3-4 tisíce Kč, žalobkyně navíc 1 000 Kč na léky a 1 000 Kč za jednu cestu za dcerou a žalovaný uvedl jako své náklady na bydlení a další platby částku 6 400 Kč měsíčně, 1 000 Kč za mobilní telefon, 416 Kč za pojistku, 250 Kč za internet a 220 Kč za televizní přijímač. Z uvedeného je možné dojít k závěru, že manželé nežijí ve společné domácnosti, a to od srpna 2019, což je zřejmé i z rozsudku o rozvodu manželství, který dosud není pravomocný, a v okrese Písek jsou evidována volná pracovní místa na pozici prodavačky, a to s měsíčním příjmem vyšším než 15 000 Kč měsíčně. Z provedených důkazů vyplynulo, že žalovaný má stabilní zaměstnání, zatímco žalobkyně zaměstnání střídá, v současné době je v pracovní neschopnosti a bydlí u rodičů v xxxxxxxx.
- 17.Ze zjištěného skutkového stavu soud má za to, že nejsou splněny podmínky § 697 a § 911 a § 913 o. z., když soud se musel zabývat nárokem žalobkyně v situaci, kdy manželství účastníků není dosud pravomocně rozvedeno, manželé však nežijí ve společné domácnosti. Soud má za to, že přiznání výživného žalobkyni vůči žalovanému by bylo v rozporu s dobrými mravy, jak vyplývá z § 2 odst. 3 o. z., neboť z rozsudku o rozvodu manželství je zřejmé, že rozvrat manželství byl zapříčiněn oběma manžely, žalobkyně často střídá zaměstnání a v současné době je v dlouhodobé pracovní neschopnosti, dobrovolně opustila bydlení v xxxxxxxxxxxx a

neplatí řádně výživné na dceru, přestože jí tato povinnost byla uložena rozhodnutím soudu, zatímco manžel má pravidelní příjem, žije ve společné domácnosti s dcerou a zajišťuje jí potřeby z jediného příjmu. Z rozsudku o rozvodu manželství rovněž vyplynulo, že žalobkyně podávala opakovaně trestní oznámení na žalovaného, přičemž tento dosud nebyl pro žádnou trestnou činnost odsouzen, byla mu svěřena do péče nezletilá dcera, přičemž opatrovnický soud zkoumal podmínky obou manželů pro úpravu poměrů nezletilé dcery.

18. Ve smyslu § 911 o. z. výživné nelze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit, avšak výjimku z tohoto zjišťování stavu odkázanosti na výživu tvoří manželé, neboť manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň ve smyslu § 697 odst. 1 o. z. Oprávněný manžel, jehož životní úroveň je nižší než životní úroveň povinného nemusí splňovat kritérium tzv. stavu odkázanosti na výživu, tedy neschopnost vůbec se samostatně živit, ať už prací či z výnosu z vlastního majetku či zpeněžením jeho podstaty, nemajetnost, zdravotní nezpůsobilost apod. Klíčovou je nižší životní úroveň. V dané věci nebylo prokázáno provedeným dokazováním, že by žalobkyně měla nižší životní úroveň, proto nebylo možné vyhovět žalobě žalobkyně jako důvodné. I v případě posouzení kritérií pro stanovení výše výživného by soud musel konstatovat, že příjmová situace žalobkyně je lepší než příjmová situace žalovaného s ohledem na to, že žalované po odečtení nákladů na bydlení a stravu zbyde cca. 6 000 Kč měsíčně, zatímco žalovanému po odečtení nákladů na běžné potřeby zbyde 7 000 Kč na jeho potřeby i potřeby nezletilé dcery, narozené v roce 2009. Nebyly by ani splněny podmínky pro rozhodnutí ve smyslu posuzování důvodnosti nároku žalobkyně ve vztahu k žalovanému, pokud by soud vycházel z důvodnosti samotného nároku ve smyslu § 697 o. z.

19. Soud tedy učinil závěr, že uložení povinnosti žalovanému hradit výživné žalobkyni by bylo v rozporu s dobrými mravy ve smyslu § 2 odst. 3 o. z., a proto žalobu zamítl jako nedůvodnou.

20. O nákladech řízení soud rozhodl tak, že použil § 150 o. s. ř., neboť má za to, že důvody v dané věci jsou zvláštního zřetele hodné, pokud žalobkyně je v dlouhodobé pracovní neschopnosti a léčí se pro zanedbání zdravotního stavu ze strany předchozího praktického lékaře na cukrovku a vysoký tlak.

Poučení:

Proti rozsudku je přípustné odvolání, které lze podat do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku. Ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Písek dne 23. ledna 2020

Mgr. Daniela Špeldová
samosoudkyně